

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

นางรูธ คำนำ

หนังสือรูธเป็นเรื่อง เล่าเกี่ยวกับครอบครัวหนึ่งในเผ่า ยูดาห์ แต่เอา มาแทรกไว้ระหว่างหนังสือประวัติของชนชาติอิสราเอล เพราะเรื่อง นี้เกิดขึ้น ในยุคของพวกผู้วินิจฉัย สาเหตุที่เรื่องนี้ ได้เก็บบันทึกไว้คงเป็นเพราะเหลนคนหนึ่งของนาง รูธได้มาเป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียงมากของอิสราเอลซึ่งก็คือกษัตริย์ดาวิดนั่นเอง

ในหนังสือเล่ม นี้เราจะ เห็นถึงความจงรักภักดีของนาง รูธที่ไม่ ยอมทิ้งแม่ ผัว เหมือน กับที่นางพูดไว้ใน นางรูธ ๑:๑๖-๑๗ ว่า “...ไม่ว่าแม่จะไปไหน ฉันจะไปด้วย ไม่ว่าแม่จะไปอาศัยอยู่ที่ไหน ฉันก็จะไปอยู่ที่นั่นด้วย คนของแม่ จะเป็นคนของฉัน และพระเจ้าของแม่ จะเป็นพระเจ้าของ ฉันด้วย แม่ตายที่ไหน ฉันก็จะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังศพฉันที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาแยกฉันไปจากแม่ นอกจากความ ตาย ก็ขอให้พระยาห์เวห์ลงโทษฉันอย่างสาหัส”

ในหนังสือเล่ม นี้ เราจะเห็นถึงตัวอย่างที่ดีของโบอาสที่ทำตามกฎของโมเสส และเขายัง มีความเมตตาปราณีต่อแม่ ม่ายที่ยากจนในหมู่ญาติที่ น้องของเขา ถึง แม่นางจะเป็นคนต่างชาติก็ตาม

ความอดอยากในยูดาห์

๑ ในสมัยเมื่อพวก ผู้นำ กู้ชาติ *ครอบครัวองแผ่นดินยูดาห์ ได้เกิดการกัณดารอาหารขึ้นในแผ่นดินนั้น มีชายคนหนึ่งพร้อมกับภรรยาของเขา รวมทั้งลูกชายสองคน ได้อพยพจากเมืองเบธเลเฮมในแผ่นดิน ยูดาห์ เพื่อไปอาศัยเลี้ยงชีพอยู่ในแผ่นดิน โมอับ

๒ ชายคนนี้ชื่อว่าเอลีเมเลค ภรรยาของเขาชื่อว่าโอมี ลูกชายทั้งสองคนชื่อมาห์โลนและคิลีโอน *ทั้งหมดเป็นชาวเอเฟธาธาห์ มาจากเมืองเบธเลเฮมในแผ่นดิน ยูดาห์ พวกเขาทั้งหมดมาอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ

๓ ต่อมาเอลีเมเลค สามียุของนาโอมีตายไป ทิ้งให้นางอยู่กับลูกชายทั้งสอง *ลูกชายทั้งสองได้แต่งงานกับหญิงชาวโมอับ ชื่อ โอโรปาห์ และ รูธ *หลังจากที่พวกเขาอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับสิบปี *ทั้งมาห์โลน และ คิลีโอนก็ตายจากไป ทิ้งให้นาโอมีอยู่โดดเดี่ยว เพราะทั้งลูกๆและสามีก็ตายไปหมดแล้ว

นาโอมีกลับบ้าน

๖ ในช่วง ที่นา โอมีอยู่ที่แผ่นดิน โมอับนั้น นางได้ยินว่าพระ ยาห์เวห์ได้มาช่วย เหลือประชาชนของพระองค์และประทานอาหารให้กับพวกเขาในแผ่นดินยูดาห์ ดังนั้น นาโอมี และลูกสะใภ้ทั้งสองจึงเตรียมตัวที่จะเดินทางจากแผ่นดินโมอับเพื่อกลับบ้าน *นาโอมี อพยพออกจากแผ่นดินโมอับ พร้อมด้วยลูกสะใภ้ทั้งสองที่ยัง อยู่กับ นาง ทั้งสาม คนจึงเดินทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์

๘ ในระหว่างทางนั้น นาโอมีเรียกลูกสะใภ้ทั้งสองมาและพูดว่า “ให้ลูกทั้งสองต่างกลับไปอยู่บ้าน แม่ของพวก ลูกเถอะ และขอให้พระ ยาห์เวห์แสดงความ รักต่อ ลูกทั้งสอง เหมือน กับที่ลูกๆได้แสดงความ รักต่อสามีของลูกที่ตายไปแล้ว และต่อแม่ด้วย *ขอให้พระ ยาห์เวห์นำลูกทั้งสองให้ได้ พบกับสันติสุขในบ้านของสามีใหม่” แล้วนาโอมี ก็จูบลาลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่างก็ร้องไห้เสียงดัง

๑๐ แต่ลูก สะใภ้ทั้งสองตอบ นางว่า “เราจะไปกับแม่ และอยู่กับชนชาติของแม่”

๑๑ แต่นาโอมีพูดว่า “กลับไปเถิด ลูกเอ๋ย เจ้าจะกลับไปกับแม่ทำไมกัน แม่ยังคงคลอดลูกชายให้มาเป็นสามีของพวก เจ้าได้อีก หรือ ๑๒ กลับบ้านไปเถิด ลูกเอ๋ย แม่แก่เกินกว่าที่จะมีสามีใหม่แล้ว แต่ถึงแม่จะหลอกตัวเองว่า ยัง จะตั้ง ท้องได้ หรือถ้า แม่มีครรภ์ได้ใน

* ๑:๑ พวกผู้นำกู้ชาติ เป็นผู้นำทางการเมือง บางครั้งก็ทำหน้าที่ตัดสินคดี และทำหน้าที่ปกครองคนอิสราเอล ก่อนที่อิสราเอลจะมีกษัตริย์

† ๑:๒ มาห์โลนและคิลีโอน มาห์โลนแปลว่า “ซีโรค” ส่วนคิลีโอนแปลว่า “ซุบผอม” พ่อแม่คงตั้งชื่อลูกในช่วงที่กัณดารอาหาร

‡ ๑:๔ รูธ ชื่อนี้แปลว่า “มิตรภาพ”

คืนนี้ และเกิดลูกชายออกมา ^{๑๓} ลูกจะรจจนพวก เขาโตได้ หรือ ลูกจะทน ลำบากเพราะไม่มีสามีได้ หรือ อย่าเลยลูกเอ๋ย เท่านั้นแม่ก็ขมขื่นใจมากกว่าลูกอยู่แล้ว ที่พระยาห์เวห์ได้ทำกับแม่ถึงเพียงนี้”

^{๑๔} แล้วต่างก็ร้องไห้ด้วยเสียงอันดังอีก โอโรปาห์จึงจูบลามแม่ผิวและจากไป แต่รูธยังเกาะแม่ผิวไว้แน่น

^{๑๕} นาโอมีพูดกับรูธว่า “ดูสิ พี่สะใภ้ของเจ้าได้กลับ ไปหาชนชาติของเขาและพวก พระของเขาแล้ว ตามที่สะใภ้ของเจ้าไปเกิด”

^{๑๖} แต่รูธตอบว่า “อย่าโน้มน้าวให้ฉันจากแม่ไป หรือเลิกติดตามแม่เลย ไม่ว่าแม่จะไปไหน ฉันจะไป ด้วย ไม่ว่าแม่จะไปอาศัยอยู่ที่ไหน ฉันก็จะไปอยู่ที่นั่นด้วย คนของแม่อีกจะเป็นคน ของฉัน และพระเจ้าของแม่ ก็จะเป็นพระเจ้าของฉันด้วย ^{๑๗} แม่ตายที่ไหน ฉันก็จะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังศพฉันที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาแยกฉันไปจากแม่ นอกจากความ ตาย ก็ขอให้พระ ยาห์เวห์ลงโทษฉันอย่างสาหัส”

^{๑๘} เมื่อนา โอ มีเห็น ว่ารูธตั้งใจจะไป ด้วยจริง ๆ นางก็เลิกพูดเรื่อง นี้ ^{๑๙} ตั้ง นนหญิงทั้งสองจึงออกเดินทาง ไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม เมื่อมาถึงเมืองเบธเลเฮม สองคนนี้ทำให้ชาวเมืองแตกตื่น พวกผู้หญิงต่างพูดกันว่า “นี่นาโอมีหรือ”

^{๒๐} แต่นา โอ มีตอบพวก เขาว่า “อย่าเรียกฉันว่า นา โอ มี เลย ให้เรียกฉันว่า มารรา เกิด เพราะพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ได้ทำให้ชีวิตของ ฉันขมขื่นมาก ^{๒๑} ฉันออกจากแผ่นดินนี้ อย่างเต็มบริบูรณ์ แต่พระยาห์เวห์นำฉันกลับมาตัวเปล่า อย่าง นี้ จะเรียกฉันว่านา โอ มีทำไม เพราะพระยาห์เวห์เองได้ทำให้ฉันทนทุกข์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์นำความ หายนะมาสู่ฉัน”

^{๒๒} นาโอมี ได้กลับ มาจากโม อับพร้อม กับรูธลูกสะใภ้ชาวโมอับ และมาถึงเบธเลเฮมในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

นางรูธได้พบกับโบอาส

๒ ^๑ นาโอมีมีญาติสนิทคนหนึ่ง เป็นญาติฝ่าย สามี เขาเป็นคนที่ อำนาจมา จากตระกูลเดียวกับกับเอลิเมเล็ค เขามีชื่อว่า โบอาส †

^๒ อยู่มาวันหนึ่ง นางรูธชาวโมอับพูดกับนาโอมีว่า “ขอให้ฉันไปย่งทุ่ง นา เพื่อเดินเก็บเศษรวงข้าวที่ตกอยู่ตามทุ่ง จากใครก็ตามที่มีน้ำใจกับฉัน” นาโอมีตอบว่า “ไปเถิดลูก”

^๓ นาง รูธจึงไปย่งทุ่ง นา และเดินตาม หลังคนเกี่ยวข้าว เพื่อจะรวบรวมเศษรวง ข้าวที่ตก เผอิญรูธได้เข้าไปทำงานในทุ่งนาของโบอาส จากตระกูลของเอลิเมเล็ค

^๔ เมื่อโบ อาสเดิน ทางจากเมืองเบธเลเฮมมาถึงที่ นาของ เขา เขาได้พูด ทักทายพวกคนเกี่ยวข้าวว่า “ขอพระยาห์เวห์สถิตอยู่กับพวกท่าน” และพวก นั้นตอบว่า “ขอให้พระยาห์เวห์อวยพรท่านเถิด”

^๕ โบ อาสเรียกทาสที่ มีหน้าที่ดูแลคน เกี่ยวข้าวของ เขามา ถามว่า “ผู้ หญิงคน นั้นเป็นทาสของใคร”

^๖ ทาสคนนั้นตอบว่า “หญิงคนนั้นเป็นชาวโมอับที่เดินทางมากับนาโอมี จากแผ่นดินโมอับ ^๗ นางพูดว่า ‘ขอโปรดให้ฉันเดินตามพวกคนเกี่ยว เกี่ยว และเก็บรวบรวมเศษรวง ข้าวที่ตกด้วยเถิด’ นางมาทำงานที่ทุ่งนี้ตั้งแต่เช้า มีตจนถึงเดี๋ยวนี้ ได้พักแค่ประเดี๋ยวเดียวในเพิงนั้น”

^๘ โบ อาสจึงพูดกับนาง รูธว่า “ลูก เอ๋ย พังข้าให้ดี เจ้าไม่ต้องไปเก็บเศษรวง ข้าวในทุ่งนาอื่นๆ อย่าไปจากที่ นี้เลย อยู่ที่ นี้กับพวกทาสหญิงของ ข้าเถิด ^๙ พวก ทาสของ ข้าไปเก็บเกี่ยวที่ไหน ก็ให้ตามพวกเขาไปเถิด ข้าได้สั่งพวก หนุ่มๆว่าอย่ามา ยุ่งกับ เจ้า ถ้าเจ้าหิวน้ำเมื่อไหร่ ก็ไปดื่มจากพวก ไหน่นั่นที่คนหนุ่มๆได้ดื่มน้ำ”

^{๑๐} นางรูธก้มหน้ากราบลงถึงพื้น และพูดว่า “ทำไมท่านถึงมีน้ำใจกับฉันอย่างนี้ ทั้งๆที่ฉัน

* ๑:๒๐ นาโอมี แปลว่า “ความสุข”

† ๑:๒๐ มารรา แปลว่า “ความขมขื่น”

‡ ๒:๑ โบอาส ในภาษาฮีบรู คำนี้ดูเหมือนมีความหมายว่า “ความเข้มแข็งอยู่ในตัวเขา”

§ ๒:๒ รวงข้าวที่ตกอยู่ตามทุ่ง เป็นกฎที่ว่าชาวนาจะต้องทิ้งรวง ข้าวไว้ในทุ่งบ้างในฤดูเก็บเกี่ยว เพื่อคนยากจนและคน เดิน ทางจะได่เก็บเอา ไปกิน ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือเล่มนี้ ดิ ๑๙:๙; ๒๓:๒๒

เป็นแค่หญิงต่างชาติ ที่ไม่น่าจะอยู่ในสายตาท่านเลย”

๑๑ โป อาสจึงพูดตอบนางว่า “ข้าได้ยินเรื่อง ดิฐมากมายที่เจ้าได้ ทำกับแม่ ผัวของเจ้า หลังจากสามีของเจ้าตายไป เจ้าได้ทิ้งพ่อแม่ และบ้านเกิดเมืองนอนมายังแผ่นดินและชนชาติที่เจ้าไม่รู้ จักมาก่อน ๑๒ ขอพระยะห์เวห์ตอบแทนเจ้าในสิ่ง ดิฐที่เจ้าได้ ทำนั้น และขอให้เจ้าได้รับบำเหน็จอย่างบริบูรณ์จากพระยะห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล ผู้ที่เจ้าได้เข้าลี้ภัยใต้ปีกของพระองค์นั้น”

๑๓ นาง รุฐจึงตอบ ว่า “ขอ ให้ท่านมี น้ำใจอย่าง นี้กับ ฉันท่อ ไป ท่านได้ปลอบประโลมใจฉัน และพูดด้วยความเมตตาเอ็นดูกับฉันผู้เป็นทาส ทั้งๆที่ฉันไม่เหมาะสมแม้แต่จะเป็นทาสของท่าน”

๑๔ เมื่อถึงเวลากิน โปอาสได้พูดกับนางรุฐว่า “มาที่ นี้สิ ญาติอาหารพวก นี้เกิด จุ่มขนมปังลงในน้ำจืดนี้เกิด” นางจึงนั่งลงข้างๆ พวกคน เกี่ยว ข้าว โป อาสได้ ส่งข้าว คั่วให้ กับนาง นางก็รับ ไปกินจนอิ่ม แถมนางยังมีอาหารเหลือ ด้วย ๑๕ เมื่อนางลุก ขึ้นกลับ ไปเก็บเศษรวงข้าวต่อ โปอาสได้ส่งกับพวกคน ห่มๆว่า “ให้นางเก็บ ข้าวที่ตกกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ ๑๖ ดึงข้าวรวง โด่ๆจากฟ่อน ทิ้งไว้ข้าง หลังเพื่อนางจะได้เก็บ อย่าต่อว่าหรือห้ามนางเลย”

นาโอมิได้ฟังเรื่องราวเกี่ยวกับโปอาส

๑๗ นาง รุฐได้อยู่ในทุ่ง นาจน เย็น เพื่อเก็บรวบรวมเศษรวงข้าว แล้วก็ฟาดข้าวที่เก็บมาได้ นาง รุฐได้ข้าวที่รวบรวมมาประมาณยี่สิบสองลิตร ๑๘ นางจึงเก็บ ข้าวที่รวบรวมมาได้ กลับเข้าไปใน เมือง และนำมา ให้แม่ ผัวดูว่า ได้มากขนาดไหน และนางรุฐยังได้นำอาหารที่เหลือเก็บจากมือกลางวัน มาให้นางนาโอมิด้วย

๑๙ เมื่อนา โอมิแม่ ผัวเห็นอย่าง นั้น นางจึงพูดกับนาง รุฐว่า “วัน นี้ลูกไป เก็บเศษ ข้าว ที่ไหน มา ลูกไปทำงานที่ไหน มา ขอ ให้คน

ที่เอาใจ ใส่ลูกได้ รับพระพรเถิด” นาง รุฐจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้แม่ ผัวฟังว่า “ผู้ ที่ให้ลูกเข้าไปเก็บข้าวในนา นั้นชื่อว่า โปอาส” ๒๐ นาโอมิจึงพูดกับลูก สะใภ้ว่า “ขอพระ ยะห์เวห์ทรงอวยพรแก่ผู้ นนที่แสดงความเมตตา กรุณาต่อทั้งคนตายและคนเป็น” นาโอมิ พูดกับนาง รุฐว่า “ชายคน นนเป็นญาติคน หนึ่งของเรา และเขาเป็นญาติสนิทที่มีสิทธิให้เรา ได้” *

๒๑ นาง รุฐชาว โม อับจึงพูด ว่า “โป อาส ยังบอกกับลูกว่า ให้อยู่ใกล้ๆคนงานของเขา จนกว่าฤดูเก็บเกี่ยวจะสิ้นสุดลง”

๒๒ นาโอมิจึงพูดกับนางรุฐลูกสะใภ้ว่า “ลูกเอ๋ย ดีแล้วที่เจ้าจะออกไปกับทาส หญิงของโป อาส เกรง ว่าถ้าไปยังนา อื่นอาจ จะถูกคนทำร้ายเอาได้” ๒๓ นางรุฐจึงอยู่ใกล้ๆพวกทาสหญิงของโปอาส ที่เกี่ยวเกี่ยวข้าว จนกระทั่งหมดฤดู เกี่ยวข้าว บาร์เลย์และข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่ผัว

การนัดข้าวที่ลานนัดข้าว

๓ นาโอมิแม่ ผัวของนาง รุฐ พูดกับนาง ฟิงฟาได้ เพื่อเจ้าจะได้สบาย ไม่ใช่หรือ ๒๔ นะะ โป อาส คน ที่เจ้าได้ไปกับคนงานของเขานั้น เป็นญาติ สนิทของเรา คิน นี้ เขาจะไปนัดข้าวบาร์เลย์ร่วมกันที่ลานนัดข้าว ๓ ให้เจ้าอาบน้ำ ทาน้ำมันหอม ใสชุดสวยของเจ้า และลงไปยังลาน นัด ข้าว นั้น อย่าให้เขาเห็นตัวเจ้า จนกว่าเขาจะกินและดื่มเสร็จแล้ว ๔ ให้สังเกตว่าเขานอนที่ไหน แล้วให้ไปที่นั่น เปิดผ้าคลุมเท้าของเขา † และนอนอยู่ที่นั่น ต่อจากนั้นเขาจะบอกลูกเองว่าจะต้องทำอย่างไรต่อไป”

๕ นางรุฐจึงพูดว่า “ฉันจะทำตามที่แม่บอกทุกอย่าง”

๖ นาง รุฐจึงลงไปยังลาน นัด ข้าว และทำตาม ที่แม่ ผัวบอกทุก อย่าง ๗ เมื่อโป อาสกินและดื่มจนสำราญ ใจแล้ว เขาก็ไปนอนอยู่ที่ปลายกอง ข้าว ‡รุฐก็เข้ามาหาโป อาสอย่าง

*๒:๒๐ มีสิทธิให้เราได้ ตามกฎหมายชาวยิวญาติสนิทจะต้องดูแลญาติใกล้ชิดซิดของผู้ตายที่เป็นญาติกิน

†๓:๔ เปิดผ้าคลุมเท้าของเขา เป็นการที่นางรุฐขอให้โปอาสมาเป็นผู้คุ้มครอง

‡๓:๗ นอนอยู่ที่ปลายกองข้าว พวกเขาทำอย่างนั้นในช่วงเกี่ยวเกี่ยว เพื่อเฝ้าข้าวไม่ให้ถูกขโมย

เจียบสนิท เปิดผ้าคลุมเท้าของเขา และนอนลง

๔ ในคืนนั้นเอง โบ อาสก็พลิกตัว แล้วก็ตกใจเมื่อรู้สึกว่ามีผู้หญิงมานอนอยู่ที่ปลายเท้า ๔ เขาจึงพูดว่า “เจ้าเป็นใครกัน” นางรุธตอบว่า “ข้าคือรุธผู้รับใช้ของท่าน เพราะท่านคือญาติสนิทที่มีสิทธิได้ข้าพเจ้า”

๑๐ โบ อาสจึงตอบว่า “ลูกเอ๋ย ขอพระยาห์เวห์ทรงอวยพรเจ้า ความดีที่เจ้ามีต่อข้าในครั้ง นี้ก็ยิ่งใหญ่มากว่าครั้ง ก่อนที่เจ้าติดต่อแม่ผู้ชอง เจ้า เพราะเจ้าไม่ได้ไล่ตามชายหนุ่มไป ไม่ ว่าร้ายหรือจน ๑๑ ลูกเอ๋ย อย่ากลัวเลย ข้าจะทำตามคำขอของเจ้า เพราะทุกคนต่างก็รู้ว่าเจ้าเป็นหญิงที่ดี ๑๒ ถูกแล้วที่ข้าเป็นญาติสนิท แต่ยังมีอีกคนหนึ่งทีสนิทกว่าและมีสิทธิได้เจ้าก่อนข้า ๑๓ ให้เจ้าค้างคืนอยู่ที่นี้ และเมื่อถึงรุ่งเช้า ถ้าญาติคนนั้นต้องการที่จะไถ่ตัวเจ้า ก็ดี เขาจะได้ช่วยเจ้า แต่ถ้าเขาไม่ยอมไถ่ตัว เจ้า พระยาห์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ข้าก็จะไถ่ตัวเจ้าแน่ นอนต่อเถิด จนกว่าจะเข้า”

๑๔ นางรุธจึงนอนอยู่ที่เท้าของโบอาสจนถึงเช้า แต่นางรุธตื่นขึ้นก่อนที่คนจะเห็นหน้ากันได้ชัด

โบอาสบอกว่า “ไม่ควรให้ใครรู้ว่ามิผู้หญิงมานอนที่ลาน นวด ข้าว” ๑๕ โบ อาสจึงพูดว่า “คลิเสอ คลุมของ เจ้าออก มา” รุธก็ทำตามแล้วโบอาสก็ตวงข้าวบาร์เลย์หกทะนนานใส่ให้นางรุธ แล้วให้นางแบกไป แล้วโบอาสก็กลับเข้าเมืองไป

๑๖ นางรุธได้กลับมาที่บ้านแม่ผู้ชอง มา ถึง แม่ผู้ชองถามว่า “ลูกเอ๋ยเป็นยัง ไง บ้าง” นางก็เล่าทุก อย่างที่โบ อาสทำกับ นาง ให้แม่ผู้ชองฟัง ๑๗ นางยังพูดอีกว่า “ท่านให้ข้าวบาร์เลย์หก ทะนนานนี้กับลูกด้วย และบอกว่า ‘เจ้าไม่ควรกลับไปหาแม่ผู้ชองด้วยมือเปล่า’”

๑๘ นาโอมีจึงพูดว่า “ลูกเอ๋ย ให้คอยอยู่ที่นี่ จนกว่าจะรู้ว่าเรื่องจะจบลงยัง ไง เพราะชายคนนี้จะไม่หยุดพัก จนกว่าเขาจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จเรียบร้อยในวันนี้”

โบอาสและญาติสนิทคนถัดมา

๑ โบ อาสจึงเข้าไปในที่ ประชุมที่ประตูเมือง และนั่งรออยู่ที่นั่น เมื่อญาติสนิทคนนั้นที่มีสิทธิได้ ก่อนเดินผ่าน มา คนที่โบอาสได้พูดให้นาง รุธฟัง โบ อาสจึงพูดกับเขาว่า “เพื่อนเอ๋ย มานั่งตรงนี้นะหน่อย” เขาก็เดินมานั่งลง

๒ โบอาสเชิญพวกผู้อาวุโสในเมืองมาสิบคน พวกนี้ล้วนเป็นผู้นำของเมือง โบอาสเชิญทั้งสิบคนนั่งลง พวกเขาก็นั่งลง

๓ โบอาสจึงพูดกับญาติสนิทที่มีสิทธิได้ก่อนคนนี้ว่า “นาโอมี หญิงซึ่งเดินทางกลับ มาจากแผ่นดินโม อับนั้น ได้เสนอขายที่ดินซึ่งเป็นของเอลิเมเล็ค ญาติของเรา ๔ ข้าคิดว่าข้าควรเอาเรื่องนี้มาบอกให้ท่านรู้ ก่อน และแนะนำให้ท่านซื้อ มันไปต่อหน้าคนที่นั่งอยู่ที่นี่ และต่อ หน้าพวก ผู้อาวุโสของชาว เมือง เรา ถ้าท่านอยากจะได้ไว้ก็ไถ่เถอะ แต่ถ้าไม่ อยากไถ่ ก็ให้บอกข้า เพื่อข้าจะได้รู้ ไม่มีใครมีสิทธิได้ไถ่ได้นอกจากท่าน และข้าก็มีสิทธิตัดจากท่าน” คนนั้นบอกว่า “ข้าจะไถ่มัน”

๕ โบอาสจึงพูดต่อไปว่า “เมื่อท่านซื้อที่ดินจากนาโอมี ท่านก็จะไถ่ นาง รุธชาวโม อับ แม่ผู้ชองผู้ตายด้วย เพื่อจะได้คงชื่อของผู้ตายไว้บนที่ดินอันเป็นมรดกของเขานี้”

๖ ญาติสนิทที่มีสิทธิได้คนนั้นบอกว่า “ข้าไม่สามารถจะไถ่ที่ดินผืน นี้ได้ ไม่อย่างนั้น ข้าจะเสียที่ดินที่เป็นมรดกของ ข้าไป เมื่อข้าไถ่ไม่ได้ ท่านก็ไถ่ที่ดินนั้นเอา ไว้เองเถอะ” ๗ ในสมัยนั้น ตามธรรมเนียมของคนอิสราเอล เมื่อมีการไถ่หรือโอนที่ดิน ฝ่ายหนึ่งจะต้องถอดรองเท้าข้าง หนึ่งของเขาให้อีกฝ่ายหนึ่ง เป็นการรับรองข้อตกลงอย่าง เป็นทางการ ๘ ดังนั้นเมื่อญาติสนิทที่มีสิทธิ ก่อน บอกโบอาสว่า “ท่านซื้อที่ดินนี้ไปเถอะ” เขาก็ถอดรองเท้าออกและให้กับโบอาส †

๙ โบ อาสจึงประกาศกับพวก ผู้อาวุโสและทุกคนที่อยู่ที่นี่ว่า “ให้ท่านทั้งหลายเป็นพยานให้กับข้าในวันนี้ว่า ข้าได้ชื่อจากนาโอมีทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเอลิเมเล็ค และทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของลูกชายของเขาคือ คิลิ

* ๓:๑๓ **ไถ่ตัวเจ้า** คือการซื้อจากญาติสนิทเพื่อให้เร่ร่อนนั้นตกเป็นของผู้หญิงที่สามียาย และดูแลเลี้ยงดูนางนาโอมีด้วย

† ๔:๘ **ให้กับโบอาส** คำนี้อยู่ในฉบับแปลกรีกโบราณ

โอนและมาห์โลน ^{๑๐} และข้าได้ซื้อภรรยาของ มาห์โลน คือ นางรูธชาวโมอับมาเป็นภรรยา ของข้าแล้ว เพื่อคงชื่อของผู้ตายไว้บนที่ดิน อันเป็นมรดกของเขานี้ และชื่อของเขาจะไม่ ถูกตัดออกจากญาติพี่น้องของเขา และจะไม่ ถูกตัดออกจากบัญชีรายชื่อของเมืองเขา วัน นี้ ท่านทั้งหลายได้เป็นพยานแล้ว”

^{๑๑} พวกผู้อาวุโส และทุกคนที่อยู่ตรงประตู เมืองนั้น ต่างก็พากันพูดว่า “พวกเราเป็น พยาน ขอ ให้พระ ยาร์เวห์ทำให้หญิง นี้ที่ กำลังจะเข้า มายัง บ้านของ ท่านเป็นเหมือน อย่างนางรา เชล และนางเลอาห์ผู้ ที่ร่วม กัน สร้างครอบครัวอิสราเอลขึ้น มา ขอ ให้ท่าน มีฐานะสูงส่งในเอ ฟ ธาธาห์และมีชื่อ เสียงใน เบธเลเฮม ^{๑๒} ขอให้ลูกหลานของท่านที่พระ ยาร์เวห์จะ ให้กับ ท่านผ่าน มาทางหญิง นี้มี มากมายเหมือนลูก หลานของเปเรศ ลูกชาย ของทามวัวร์ และยูดาห์”

^{๑๓} ดังนั้น โบอาสจึงรับนางรูธมาเป็นภรรยา ของเขา และมีเพศ สัมพันธ์กับ นาง และ พระ ยาร์เวห์ทำให้นางตั้ง ครรภ์ และคลอด บุตรชาย ^{๑๔} ส่วนพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมิ ว่า “สรรเสริญพระ ยาร์เวห์ วันนี้นะพระองค์ไม่ ได้ละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจากญาติสนิทที่มีสิทธิ

ได้ ขอ ให้ทารกคน นี้มีชื่อ เสียงเลื่อง ลือใน อิสราเอล ^{๑๕} ให้เด็กคน นี้ทำให้ชีวิตเจ้าสดชื่น และเลี้ยง ดูเจ้าในยามแก่เฒ่า เพราะเด็กคน นี้ได้เกิดมา จากลูก สะไมท์ที่รัก เจ้าและนางก็ ประเสริฐกว่าที่เจ้าเองจะมีลูกชายเจ็ดคน”

^{๑๖} นาโอมิ จึงอุ้มเด็กชายไว้บนตักของนาง และเลี้ยง ดูเด็กคน นี้ ^{๑๗} พวกเพื่อนบ้านหญิง บอกว่า “นาโอมิมีมีลูกชายแล้ว” และได้ตั้งชื่อ ให้เด็กคน นี้ว่า “โอเบด” ต่อ มาโอเบดก็ได้ กลายเป็นพ่อของเจสซี ที่เป็นพ่อของกษัตริย์ ดาวิด

รูธและครอบครัวของโบอาส

- ^{๑๔} ต่อไปนี้เป็นรายชื่อลูกหลานของเปเรศ เปเรศเป็นพ่อของเฮสโรน
^{๑๕} เฮสโรนเป็นพ่อของราม รามเป็นพ่อของ อัมมีนาตับ
^{๑๖} อัมมีนาตับเป็นพ่อของนาโชน นาโชนเป็น พ่อของสัลโมน
^{๑๗} สัลโมนเป็นพ่อของโบอาส โบอาสเป็นพ่อ ของโอเบด
^{๑๘} โอเบดเป็นพ่อของเจสซี เจสซีเป็นพ่อของ ดาวิด